



اعمال المصور والمخرج
حمید موسوی



زی الهوی

اسبوعية عربية - فارسيه - السنه الثانيه - الثلاثاء - ١٦ شوال ١٤٢٥ - ١٠ آذر ٨٣ - ٣٠ نوفمبر ٢٠٠٤ ميلادي - العدد ١٣ - ٨ صفحات - ١٠٠٠ ريال

مجمع المؤسسات الثقافية يقيم معايده كبرى في الاهواز

أقيمت في مختلف أرجاء مدينة الأهواز و سائر المدن الأخرى بالمحافظة احتفالات ومهرجانات شعبية ابتهاجاً بحلول عيد الفطر السعيد شارك فيها أعداد كبيرة من شتى طبقات الشعب الأهوازي المسلم ليشاركوا كباقي إخوانهم المسلمين في أصقاع المعمورة

و العالمين العربي والإسلامي الفرحه و السرور الإيماني بالعيد المبارك بعد انقضاء شهر رمضان العاقل بالطاعة و المغفرة و البركات الألفه. مجمع المؤسسات الثقافية الغير حكومية في طريق كوت عبيدالله لا تفرته في هذه الثرة أيضاً أن بدلو بدلوه و يقيم معايده

شعبية كبرى في اليوم الثاني للعيد السعيد و في الفسالة الثقافية التاسعة للمدينة الخامسة الواقعة قرب دوار الامام علي (ع) في كوت عبيدالله حضرها جمع حاشد من أبناء المنطقة من الشباب و الرجال و النساء الغريات و قد اكتظ المكان بحشود المشاركين.

صفحة ٢



الادب الفارسي الحديث

كانت الفكرة و منذ سنوات ترلودني كي اكتب عن الادب الفارسي الحديث، حيث كانت مضمرة في اللاوعي تبرز جينا الى السطح عندما اقبل اديبا أو شاعرا عربيا أو أسالاه عن مدى اطلاعه على هذا الادب و اغلبهم - لايسف - لم يعرفوا عنه شيئا بتاتا.

و أتذكر حوارا جرى بيني وبين الشاعرة الكويتية سعاد الصباح في الكويت عام ١٩٩٥ و نشرتها في الصحافة الإيرانية و العربية. حيث سألتني قبل الحوار عن الادب الفارسي الحديث و شرحت لها ما كان يسمح به الوقت. و سعاد الصباح مولومة بالادب الفارسي القديم و هي التي طمعت في دار نشرها ملحة الشاهنامه للشاعر الإيراني أبو القاسم الفردوسي. وقد التفتت في جولتي المدينة في العواصم العربية - من مسقط الى القاهرة و من بغداد الى طرابلس - بكثير من المفكرين و الادياء العرب؛ و حين كنت اطرح عليهم سؤالي ماذا تعرفون عن الادب الإيراني الحديث كان رد معظمهم: كل ما نعرفه عن الادب الفارسي هو سعدى الشيرازي و حافظ الشيرازي و الخيام.

المؤرخين الإيرانيين.

صفحة ٢

تهنئ جريده الحديث الاخ
مسعد سليتي و حياه نواصري
بمناسبه زواجهم الميمون
وترجوا لهم حياه سعيدة و
آمنه

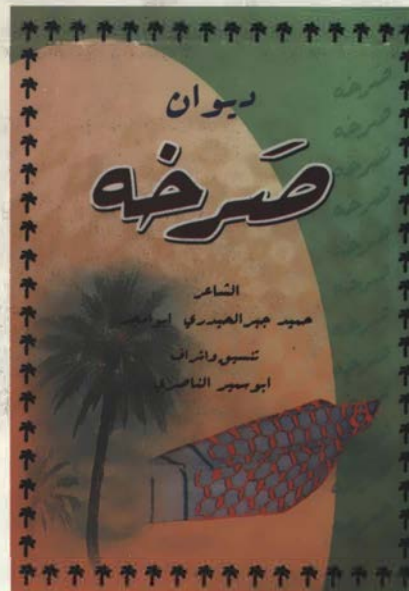
اسره الحديث

ترقبوا في العدد القادم
القبليه مضخه التخلف الكبرى
الجزء الثالث والاخير.
الثقافه المنحازة لذاتها
المتخلفه

تهنئ السيد
محمدعلي كوتي
و
السيدة اسمهان فلاحزاده
بمناسبه زواجهم الميمون وترجوا
لهم حياه سعيدة و آمنه

شباب شهرک اهواز - اسره الحديث

ستصدر
اسبوعيه الحديث
يوم كل ثلاثاء



مقاله

حميد حسيني

مع المراهقين

هذا المقال يتطلب من عندنا طرح سؤال من هو المراهق؟ الذي نتحدث عنه فنجب بالقول أن المراهق هو الطفل الذي يتراوح سنه ما بين الحادية عشرة حتى التاسع عشر حسب ما حدده علم النفس اذن المراهقه هي دور حرجه من ادوار العمر ولفه المراهق مأخوذه من مصدر المراهقه حيث الطفل في هذا السن يقال له مراهق بسبب خوفه من المستقبل وتعامله مع المشكلات والظروف الزمانيه التي تختص بحياته والضغط الذي يواجهه ويعاني منه طوال دوره المراهقه من قبل الوالدين او المعلمين في المدرسه و الأصدقاء في الشارع ويعتبر كل مواجه لده اهانته وادانه بحث في هذا السن يشعر المراهق بنمو ونضوج الشخصية ودخوله للدوره الجديده يعنى مرحله البلوغ فعلى الوالدين والمسؤولين التربويين ان يهتمو بحفظ وصيانت بيئه تلك الدور و شخصيته المراهق الجديده من الجساره والمقاربه، اذن المراهق له شخصيه جسامه وحرجه جداً ولها علاقه مباشره مع الغبط والغضب والعصبيه الشديده فاذا تحركت ساكن المراهق بكلمه خشنه من قبل احدهم يهدم و يهاجم من حويليه وهنا يغضب او يعط اصبه غضباً حتى يتخلى من غفده العصبية فهذه الحاله الطبيعيه تتواجد في كل أسرة وعائله لا مناص منها لذا اقل ما علينا ان نخترم المراهق ومشاعره وبالكلام الطيب واللطف و لا ننظر له بعين الحقداره ولا نقول له امام الآخرين انت صغير لا تتكلم امام الكبار او لا نقول نظرك في مجلس الرجال لانك صغير لا تصلح ولا تشارك بالمباحثه في امور لا تعرفها نقول للمراهق بالعصبيه اخرج و اترك المجلس فهذه جنايه بحق المراهق نخدش شخصيه التي هي في حال الرشد والنمو والتكامل فكيف نريد وتوقع من اولادنا و احفادنا بناء مستقبلهم. المراهق ليس مسؤول بل نحن مسؤولين بمساعدته على بناء الجديده فالزاماً علينا في هذه الدور. ان نشد على حل مشاكل المراهق ونخرجه من هذا المأزق ونصير له انصاراً واعوان فانا لست طبيب امراض نفسيه بل قضيت عديد من السنين في صفوف المدارس ومهنه التدريس وحصيله من هذه المتاعب كثيراً من التجارب وقسماء الكتب المختلفه والمفيدة في هذا المجال فعلى وعلى أمثالي ان نبرز وجهه نظرنا في سبب التقاعد، تقدم التجارب، خدمه للاخريين والله المعين.

الندوة الثالثه

يعقد مركز دراسات الفكر المعرفي (الاهواز)

الندوة السنوية الثالثة ، تحت عنوان :

(القبليه في الثقافه الاهوازية دورها

و تأثيرها)

في :

١٣٨٣ / ١١ / ١٦

الموافق ٢٠٠٥ / ٢ / ٤ م

و المركز يستقبل مقالات و بحوث الكتاب . و

على العنوان التالي :

اهواز - شارع ٢٤ زقاق فرخ منش رقم الدار ٤١

عدسه الحديث

اسما آل مهدي



مصطلحات

٨ - هجر :

الهجر أو الترك هو الحالة التي يغادر فيها شخص شخصاً آخر و يتخلى عنه كلياً . هجر الزوج للمنزل الزوجي يعني تركه وانقطاعه عنه وعن مسؤولياته . ترك الأطفال القاصرين أيضاً هجر . ويعاقب القانون المسؤولين عنه لما يتأتى عنه من مضار اجتماعية لاحقة . على الصعيد النفسي ، الهجر يعني بستر العلاقات العاطفية والمعنوية التي تربط شخصاً بآخر .

منتدى الضاد يقيم ندوته الأدبية الحادية عشره

أقام منتدى الضاد للأدب العربي في مدينة الأهواز حتى الشهيد تدرس ندوته الشعرية و الأدبية الحادية عشرة في يوم الجمعة الماضي في جامع الامام الحسن العسكري (ع) في حى المدرس الواقع على طريق كوت عبدالله حضرها عدد لا يستهان به من الشعراء و الأدباء و هواة الأدب العربي الذين قدموا من نقاط بعيدة و من أبناء الحى ليحيوا ندوة أدبية حافلة بالنفع و الفائدة قدم فيها السادة الشعراء أشعارهم و قصائدهم و ماجدت به قرائتهم الأدبية الوكادة في مختلف المجالات الحياتية و الدينية و الاجتماعية أعجبت المشاركين في الندوة . جدير بالذكر ان منتدى الضاد يقيم ندواته الأدبية و حلقاته الشعرية كل أسبوعين مرة واحدة في أيام الجمعة بساعة و نصف الساعة قبل رفع أذان المغرب في مقره الدائم بمسجد الامام حسن العسكري (ع) الواقع في الشارع ٩ حى المدرس (الخروسي) و تشمل هذه الندوات مواد و برامج كثيرة و متنوعة منها توزيع الجرائد العربية (صوت الشعب و الحديث) بشكل مجاني لترسيخ ثقافة قراءة الصحف بين المشاركين و المصلين في المسجد و أيضاً شرح الألفاظ و المصطلحات العربية عبر توزيع أوراق «قل و لا تقل» التعليمية و شرح خطب نهج البلاغة لأخبر المومنين و قائد الفِر المحجّلين الامام علي بن ابيطالب عليه السلام و سائر النصوص العربية الفصحى و تتم مناقشة الأشعار الشعبية أو الدراجة و الحسجة و القصائد العصماء باللغة الفصحى و يحضرها مختلف فئات الشعب الأهوازي المتعطشني و المتلهفين لطلب العلوم العربية الاسلامية و بناءاً على كل ما تقدم ذكره يتر منتدى الضاد للأدب العربي أن يدعو كافة الشباب و الأدباء الكرام للمشاركة و الحضور في حلقات المنتدى التي سوف تبقى مستمرة و متواصلة بأذن الله تعالى حسب الجدول الزمني المذكور أعلاه. و يعتبر منتدى الضاد متنبساً حراً و شريفاً و نزهاً لقاطبة الأدباء و الترتية من حكم و مواظ و خطب و رسائل و قصص قصيرة و أقوال و أحاديث مأثورة من المعصومين الأربعة عشر عليهم الصلاة و السلام و ذلك بغية المحافظة على بقاء اللغة العربية لغة الضاد المجيدة حية و كريمة شامخة نابضة بالحياة و النشاط بين أوساط شرائح الشعب المسلم و كل هذه الأنشطة و الفعاليات تتم في إطار الدستور و القانون الأساسي للجمهورية الاسلامية في ايران و على ضوء التعاليم القيمة للشريعة الاسلامية و سنة النبي محمد المصطفى صلى الله عليه و آله و سلم و مذهب أهل البيت عليهم السلام و تأتي إنطلاقاً من قول الرسول الكريم (ص) «أنا أفصح من نطق بالضاد» و من قول رئيس المذهب الجعفري الامام جعفر الصادق عليه السلام «تعلموا اللغة العربية فأنها كلام الله الذين يكلم به خلقه» و في الختام يرحب المنتدى الأدبي بحضور كافة أبناء الشعب الأهوازي في إثره حلقاته و ندواته المتواصلة و يعلن عن استعداده لأقامة حلقات و أمسيات شعرية في أي مكان توجه الدعوة إليه .

الحديث

صحيفة اسبوعه عربي/فارسيه - اجتماعيه - ثقافيه - فنيه

المدير المسؤول:سهام سجيراتي

المدير التنفيذي:مهدي سوارى

رئيس تحرير القسم العربي:محمود عسكري

العنوان: اهواز شارع آزادگان زقاق فرخ منش

رقم الدار ٦١

تلفون:٠٨٠٠٢٢٢٩

ص ب : ١٥٧١-٦١٣٣٥

هادى سوارى «اعضاء المجلس البلدى في مدينة الأهواز و المهندس «إزدري» مدير البلدية الخامسة و السيد «مهدي منصوري» مدير العلاقات العامة في البلدية الخامسة و السيد «محمود عسكري» رئيس تحرير صحيفة الحديث العربية. و قد ساهمت المعاينة الثقافية و الاجتماعية في بلدية الأهواز بدور كبير و اساسي في تقديم الدعم المالي و المعنوي لأقامة المعابدات و المهرجانات احتفاءً بعيد الفطر المبارك في مختلف نواحي المدينة و ضواحيها و يقدم مجمع المؤسسات الثقافية في طريق كوت عبدالله شكره الجزيل و تشاءه الجليل لكافة الشخصيات الحقوقية و الحقيقية و الجهات المعنية التي أسهمت في إقامة هذه المعابد لتقوم على أحسن ما يرام لأدخال البهجة و الفرحة في قلوب المواطنين الكرام و احتفال الجماهير العربية المؤمنة و الموالية لأهل البيت عليهم الصلاة و السلام بهذا اليوم العظيم الذي جعله الله للمسلمين عيداً و محمداً صلى الله عليه و آله و سلم ذخراً و شرفاً و كرامة و مزيداً و يرى المجمع أنطلاقاً من واجباته و مهامه الثقافية تجاه أبناء شعبنا أنه يتحتم على الجميع أن يقدموا الدعم و المساعدة المادية و المعنوية لتفعيل المسيرة الثقافية العربية الاسلامية و يشاركوا و يساهموا في مواصلة العمل الثقافي و مساندته بشكل قوى و فاعل حتى ينشر بأذن الله تعالى.

مجمع المؤسسات الثقافية يقيم معايدته كبرى في طريق كوت عبدالله



الوطن الاسلامي على طلب العلم و الثقافة و اكتساب مختلف العلوم و المعارف الحديثة كي لا تبقى تتخبط في دائرة «القبيلة» الفتيحة و تتناقل على أفتة الأمور و أبسط الاسباب و قد رغب به المشاركون ترحيباً بالغا حيث يعد الفنان عباس السحافى ذو شعبية واسعة و هو محبوب في أوساط الشباب و هواة الموسيقى ذخراً و شرفاً و كرامة و مزيداً و يرى المجمع أنطلاقاً من واجباته و مهامه الثقافية تجاه أبناء شعبنا أنه يتحتم على الجميع أن يقدموا الدعم و المساعدة المادية و المعنوية لتفعيل المسيرة الثقافية العربية الاسلامية و يشاركوا و يساهموا في مواصلة العمل الثقافي و مساندته بشكل قوى و فاعل حتى ينشر بأذن الله تعالى.

تشجيعهم و تصفيقهم الحار و كانت العبد «لكتابها و مخرجها سيد كاظم قريشى من إنتاج القسم الفني للملاقات العامة في البلدية الخامسة لمدينة الأهواز و المسرحية الثانية تحت عنوان «المخرج» من كتابة و إخراج الفنان العربي تقى أليخونفر من مدينة الفلاحية الذين قدموا ضيوفاً مشاركين في المعايدة و قدموا تاجهم بشكل فنى و رائع نال استحسان المحققين و حاز على إعجابهم و



الفطر المبارك و شرح بشكل موجز أهم النشاطات و الفعاليات التي قام بها المجمع خلال فترة تشكيله و لحد الآن تمّ قدم الشاعران الشعبيان حميد أبوسامجد حيدري و محمدرضا الأسدي أشعارهم و قصائدهم التي نظموها بمناسبة أفراح العيد السعيد. بعد ذلك قدمت فرقة الأناشيد التابعة لمؤسسة الأحرار الثقافية من حى العلوى في الأهواز تشيدين رائعتين تحت عنوان «وصوتنا أهلنا» و «الأهواز» و قد ظهروا متزيين بشبابا و فتيات بالزى العربي الأصيل مما أضاف على المعايدة طابعا عربيا خالصا يذكر المحققين بتراتهم و تافهم العريقة التي كادت أن تنسى في خضم الحياة الجديدة و أما الفقرات التالية فكانت مسر حيتين قدمت

أقيمت في مختلف أرجاء مدينة الأهواز و سائر المدن الأخرى بالمحافظة احتفالات و مهرجانات شعبية استهجا بحلول عيد الفطر السعيد شارك فيها أعداد كبيرة من شتى طبقات الشعب الأهوازي المسلم ليشاركوا كباقي إخوانهم المسلمين في أصقاع المعمورة و العالمين العربي و الاسلامي الفرحة و السرور الإيماني بالعيد المبارك بعد انقضاء شهر رمضان الحافل بالطاعة و المغفرة و البركات الألهية. مجمع المؤسسات الثقافية الغير حكومية في طريق كوت عبدالله لا تغوته في هذه المرة أيضاً أن يدلوا بدلوهم و يقيم معايدة شعبية كبرى في اليوم الثاني للعيد السعيد و في الصالة الثقافية التابعة للبلدية الخامسة الواقعة قرب دوار الامام علي (ع) في كوت عبدالله حضرها جمع حاشد من أبناء المنطقة من الشباب و الرجال و النساء العربيات و قد اكتظ المكان بحشود المشاركين حيث فاق تصور المنظمين للاحتفال و الفرحة و البهجة بسادية على وجوههم مغترين عن شكرهم و إعجابهم بأقامة المعايدة التي لم تشهد المنطقة مثيلاً لها في السنوات الماضية فيما شملت المعايدة برامج متنوعة فقد بدأت بتلاوة مباركة من القرآن الكريم ثم كلمة العيد قدمها فضيلة الشيخ عباس صاكى الناطق باسم مجمع المؤسسات الثقافية الغير حكومية التي قامت. بهذه الاحتفالية الشعبية البهجة، هنا فيها أبناء شعبنا العربي المسلم بحلول عيد

قصه قصيره
زى الهوىكاتب القصة : عبدالرزاق راشدى
ترجمة : عمار تاساى

يعطر نفسه ببطر « بنت السودان » و يحضر الى مقهى ناصر قبل موعده المعتاد مساءً و تبقى عيناه مشبوحتان على باب المقهى حتى ان تمر منه ليلي و يلاحظها بعينية وهي تمشي في طريقها لكن ذات يوم عندما ذهبت للمقهى كعادتي يوم لشرب الشاي و تدخين الشيشة و الحديث مع هذا وذاك ، رأيت حسن وقد بدا مهموماً أردت ان اذهب لأجلس الى جنبه و اسأله عن السبب الا ان راضى مساعد ناصر صاحب المقهى همن بأذنه كلمات ، جعلته ينهض من مكانه و يهرع الى الشارع بسرعة و يسعد هنيهة عاد و جلس كما كان اول مرة على كرسيه و عندها اغتمت الفرصة و اقترت منه و عندما رأى قال لمساعد صاحب المقهى : - اجلب لنا فنجان شاي آخر بعد انتهاءنا من مجاملات السلام و التحية سألته : - ماذا حدث لك يا حسن ؟ ما الخطب ، تبدو اليوم كئيباً حرك جسمه على الكرسي ثم تنهد من الاعناق و قال : لا شئ ولا بالصلبت مرة أخرى أردت ان اكرر سؤالى لكنه استبد قائلأ : - لا شئ ... الا انها ... منذ ثلاثة ايام ولم ... و رومق بنظر طرية طريق ليلي المعتاد ولم يستطع اكمال حديثه و كان العبرات تكسرت في صدره ، لكنى فهمت ما يرمى اليه بصورة كاملة و عرفت ان ليلي بنت ميرزا منذ ثلاثة ايام لم تمر من باب المقهى لكنى تشير اليه بظرف العين استمر هذا الوضع لمدة شهر كان خلاله كل هم حسن ان ينتظر مجئ ليلي و اخذ يزداد قلقه يوماً بعد يوم حتى ان غاب بصورة مفاجئة دون ان يعلم احد أو يقول له شيئاً ، بعد غياب حسن بغدادى انقطع صوت عبدالحليم الذي كان يملئ مقهى ناصر وبدأ منه تسمع موسيقى و اصوات احضري ابو عزيز و ناظم الغزالي تملئ الاجواء طرباً اذا مررت من باب مقهى : تعبرني عجب بالشيب ليلي و هذا لا يروق لحسن بغدادى اطلاقاً.

من الهمج و الخارجين عن القانون ، كان ابرزهم احمد الاعمى اى احمد الاغورأوكما يسميه السيد صارمى ، « احمد لعين » ، التسمية التي لا ادري كيف و من اين عثر عليها و الجهل بما تحمل من معنى لم يمنع البعض عن مناداته بها . لكن السيد صارمى توعد بأن يوح يوماً ما بمعنى هذه التسمية للجمع . كان احمد في كل احتفال ينسج الناس و يهتف معهم بشعارات كان صوته في هتافها اوضح من الآخرين : عاش ... عاش ... وفى بعض الاحيان يسكر و يهرىد و يشتم الشاء و عندها ينهال عليه رجال الشرطة بالضرب المترح و يستمرون بضربه حتى يأبى و كيل عباسى ، الشرطى المتقاعد و يخلصه منهم . وبعد ان يصحى من سكرته ، يأتي الى مقهى عبود عفرأوى و يستأنف اعزاجه لهذا وذاك وكأنه لم يحدث له شئ و منذ اعترض احمد الاعمى طريق ليلي و ازاعجها ، اضطربت احوال حسن بغدادى في ذلك اليوم اى خمسة أو ستة شهور قبل غيابه المفاجئ ، جاءت ليلي بنت ميرزا احمد وقت امام حسن شاكية من احمد الاعمى و قالت له : ان احمد الاعمى يعترض طريقها و يسبب لها الازعاج . ذهب حسن بغدادى الذى احس بالغضب و المهانة من ما حدث لها ، لاحمد الاعمى و عند باب مقهى عبود عفرأوى و امام جمع من الناس صفعة صفعتان جعلت البرق و الشرار يتطاير من عينيه الا انه لم يبدى اى رد فعل و لم يقول شيئاً و لم يعترض طريق ليلي بنت ميرزا احمد أو شخص آخر . اما ليلي فقد شكرت صنع حسن و قالت له بحياء و عفة : - اشكر فضلك يا حسن واستمرت في طريقها و ذهبت لكن حسن يرغم من ذهابها لا زال يكرر مع نفسه : - هذا قليل بحقك ... قدوه لمينج .

بعد ما حدث تحول حسن بغدادى ولم يعد حسن بغدادى الذى عهدته اول مرة . واخذ

كأن الارض ابتلعت حسن بغدادى و اذا سئلت عنه لا تعثر على من يعلم بشئ عنه برغم من ان احد لا يعرف حسب و نسب حسن بغدادى لكن غيابه المفاجئ جعل الخمول يسيطر على الجميع . كما ان امر اقاربه في « المحمرة » مجهول بالنسبة للكل و ما يعرف عنه يقتصر على أنه كان يعيش مع امرأة من اهالى خراسان تسمى رقية و قد وافتها المتنة قبل عدة اعوام و ان له اخت تسكن في جزيرة ميتو . كان يزورها بين الحين و الآخر مع هذا يعترف به الصغير و الكبير كمحمرواى (من اهل المحمرة) امضى اعوام عديدة يقطن شارع هر سيجى في دوار الدروازة مقابل مسجد البوشهرين . و كان يقطن و بعض معظم اوقاته في مقهى ناصر الذى يرتاده كل مساء و يجلس في زاوية فيه ليدخن الشيشة و ما يتسلى به يقتصر على هذا بالإضافة الى ما يقال على انه بعض الليالى يذهب إلى كافة « سورن الارمنى » الواقعة قرب النهر . في البدايات كان يرتاد مقهى ناصر الساعة الخامسة مساءً ، لكن بعد قضية ليلي بنت ميرزا حيدر أخو سرياس طاهر كنف زيارته للمقهى كما انها أصبحت قبل موعدها المعتاد مقهى ناصر كان يقع في زاوية من سوق الصفا ، وغالباً ما يرتاده الاحيان و المتمولين لشرب الشاي و الشيشة و قضاء بعض الوقت في السرور و الحديث اذا ما دخلت باب المقهى طرب اذتلك صوت عبدالحليم المغنى المصرى الذى تصدره اسطوانة المقهى : « زى الهوى يا حبيبى ، زى الهوى ... » و صوت عبدالحليم هو دليل على وجود حسن في المقهى اما في غيابه تملئ اصوات ناظم الغزالي و احضري ابو عزيز اجواء المقهى عندما يضع ناصر صفحات اغانيهما على الغرامافون و في مكان ليس بعيد من هذا كان يقع مقهى آخر ، يدعى مقهى حسين رشتى ، يديره عبود عفرأوى الذى اشتراه من حسين رشتى خلافاً لمقهى ناصر الذى كان يجتمع فيه نفر



دکتر سودانی: برای رفع شوری آب قم
نیازی به انتقال آب دز نیست



عشق و نفیس

سه شنبه ۱۰ آذر ۸۳ - ۱۶ شوال ۱۴۲۵ - سال دوم - شماره ۱۲ - ۸ صفحه - ۱۰۰۰ ریال

نشریات محلی و طعم تلخ تبعیض!

۱- ما و برخی روابط عمومی ها

همواره در «حیات» این سؤال تکراری مطرح شده و می شود، که راز عدم حمایت های حداقلی از این نشریه، نسبت به حداکثر حمایت هایی که از برخی نشریات، (از جانب بعضی روابط عمومی ها) می شود، در چیست؟ دلیل این حجم از تبعیض و بی اعتنائی نسبت به این نشریه، براساس کدام قانون و ضابطه و تشریع انجام می پذیرد؟ آیا نشریات مستحق «هر نوع حمایت» از مجوزی ویژه غیر از آنچه حدیث از آن برخوردار است، بهره می برند یا اینکه این ویژگی بنا به دلایل دیگری توجیه پذیر می شود؟ اگر قانونی وجود دارد که چنین اختیاری را به روابط عمومی ها می دهد، تا براساس میل و سلیقه خود، (از طریق اعطای آگهی) نشریاتی را متول، بی نیاز و پرواز نمایند و بر همان اساس نشریاتی را اصلاً به چشم نبینند و در برابر مرگ تدریجی آنها حساس هم نباشند، ما بعنوان یک نشریه، که طعم تلخ تبعیض را به کثرت کشیده ایم و به امید اصلاح امور و تجدیدنظر اراده های تبعیض ساز، تا کنون صبر را پیشه کرده ایم، از آن روابط عمومی های محترم تقاضا می کنیم که قانون، ضابطه، دستورالعمل، آیین نامه و... که مستمسک آنها در برخورد دوگانه و تبعیض آمیز با برخی نشریات (بویژه حدیث) است، را اعلام نمایند که چه بسا متعلق آنها قابل پذیرش باشد. چرا یکی توانگر و دیگری درویش است؟

به این حکایت توجه کنید: «گویند دیو جاس از حکمای روزگار قدیم بلاد حکمت (یونان)، دو کس را که در رقابت و صمیمیت شهره خاص و عام بودند و زمان بسیار در مصاحبت یکدیگر گذرانیده و اسباب محبت میان آنها تمام یافته بود، مشاهده نمود و در حال آنها پرسید. (گفتند: با همدیگر دوستیم. (دیو جاس گفت: راست بگویند؟ گفتند: چطور؟ گفت: اگر واقعاً دوستید، چرا یکی توانگر و دیگری درویش است؟) واقعاً قسه ما و برخی دیگر از نشریات در ارتباط با برخی روابط عمومی ها، مصداق حکایت فوق است. اگر به سابقه حدیث در عرصه روانه نگاری

و بررسی مشی سابق آن نظری افکنده شود، بخوبی مشخص می شود که، همه سبی ما بر این بوده تا با همکاران خود صمیمی باشیم، به قانون و الزامات آن احترام بر این بوده تا با همکاران خود صمیمی باشیم. ارزش ها پاس بداریم، در راستای سیاست دینی نظام حرکت نمائیم، رسانه ای تنش ساز نباشیم، براساس رسالت مطبوعاتی خود کام برداریم و هیچگاه منافع فردی را بر منافع عمومی ترجیح ندهیم و چنانچه گفته شد با همه همکاران مطبوعاتی و حتی روابط عمومی ها دوست و صمیمی باشیم، که بهترین دلیل این ادعا صبر و سکوت یک ساله ما در برابر همه تبعیض ها و تشییع حقوق خود با این امید که بلاخره آن روابط عمومی ها متوجه ظلم وارده به حدیث خواهند شد و به ادامه این رفتارهای تبعیض آمیز پایان خواهند داد. اما ظاهراً عده ای با توسل به تفسیرهای ضد قانونی خود (علی رغم ادعای دوستی آنها) راضی به چیزی جز توقف کامل نشریات مستقل (همچون حدیث) نخواهند بود، که امیدواریم چنین نباشد.

۲- مسئولیت ارشاد استان خوزستان

براساس قانون، وزارت ارشاد و ادارات تابعه آن، مرجع صالح صدور مجوز و دست انداز همه امور مربوط به مطبوعات (بویژه حمایت از آنها) است. ماده ۲۰ قانون مطبوعات، نشریات را موظف به تهیه دفاتر پلمب شده محاسباتی (وفق قانون) منظور ثبت کلیه هزینه ها و درآمد و ارسال بران درآمد و مخارج سالانه به وزارت ارشاد می نماید. همچنین وزارت مزبور می تواند رأساً دفاتر مزبور را بررسی کند. این ماده قانونی حکایت از حساسیت موضوع اقتصاد و مقوله درآمد و هزینه از حیث مشروعیت و عدم مشروعیت از یک طرف و لزوم حمایت و یا عدم حمایت از برخی نشریات، توسط وزارت ارشاد (از سوی دیگر) دارد؟ ماده ۲۵ همان قانون، نظارت دقیق بر عملکرد جراید از جهت انجام رسالت مطبوعاتی را بر عهده وزارت ارشاد اسلامی قرار داده است.

رستوران خورشید

ارائه دهنده: سفارشات، جشنها، مناسبتها ادارات
- و منازل مکان: اهواز - کوروش - فلکه اقبال
تلفن: ۴۷۳۷۷۷
مدیریت: سجیراتی



رضا حویزه
فرزند: حمید
متولد: ۹۷/۱۷
در کلاس پنجم سال ۸۳-۱۳۸۲
مدرسه شهید مهدی عراقی
(با تشکر از مدیر و معلم محترم)
از طرف خانواده

نمایشگاه آثار هنری برگزاری

نقاشی، طراحی و حجم رنگ غبار
خانم سپام سجیرات
مکان: سالن سیلما هلال
زمان: ۱۴ الی ۲۴ آذرماه
ساعت بازدید:
صبحها ساعت ۹ الی ۱۲
عصر ساعت ۱۶ تا ۲۰

آگهی مزایده

سازمان مدیریت و نظارت بر تاکسیرانی شهر اهواز در نظر دارد که اجرای طرح کارت پارک خیابان آزادگان را به یکی از شرکتهای حمل و نقل درون شهری واگذار نماید. لذا متقاضیان می توانند پیشنهاد خود را برای خرید هر برگ کارت پارک به علاوه ۵ میلیون ریال ضمانت نامه بانکی در وجه دربسته تا حداکثر یک هفته پس از انتشار آگهی به سازمان تاکسیرانان تحویل نمایند.

روابط عمومی و امور بین الملل شهرداری اهواز

آگهی مناقصه عمومی نوبت اول

شهرداری اهواز در نظر دارد احداث کانال دفع آبهای سطحی مسیر کوی علوی و جاده اهواز - خرمشهر منطقه شش شهرداری را با مبلغ اولیه ۴/۷۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال از طریق مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد شرایط استانی واگذار نماید.

از پیمانکاران و شرکتهای واجد شرایط دعوت به عمل می آید، جهت دریافت اسناد مناقصه به نشانی اهواز - خیابان انقلاب نبش خیابان غزنوی - ساختمان شماره سه شهرداری - اداره قراردادهای (تلفن تماس ۳۷۷۴۰۶۲) مراجعه نمایند. مهلت قبول پیشنهاد نرخ و پاسخ به مناقصه، از تاریخ انتشار این آگهی به مدت ده روز می باشد.

شهرداری در رد یا قبول هر یک از پیشنهادات مختار می باشد. هزینه انتشار این آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.

روابط عمومی و امور بین الملل شهرداری اهواز

هفت سید ترانه برای تو

مجید زمانی اصل

هایکو
ذات روشن رود است
که می رود محفل آن پرند ی ویران...
هایکو
نقش گردبادی ست
بر بال پروانه
هایکو
بر شاه ای باد نوشت:
من برگ خزان ام!
هایکو
نیلوفری ست
که در معبد چشم بودا
دعوی ماه و رود
آشی می دهد
هایکو
پروانه ای ست
خواب توان می بیند
به گور حافظ!
هایکو
سلام سوسن دشقی ست
به غزل که آرام
می رود از کنار گور نزار قبانی
هایکو
خواب هفت فرشته است
در یک آینه کوچک

فیصل بنی طی عبدالوهاب بیاتی شاعر آواره بغداد

عبدالوهاب بیاتی در بغداد به سال ۱۹۲۶ متولد شد. تحصیلات دبیرستان و دانشگاه را در بغداد ادامه داد و از دانشسرای عالی بغداد لیسانس در ادبیات عرب گرفت. در سال ۱۹۵۰ به کار تدریس مشغول بود آنگاه به روزنامه نویسی روی آورد. فکر ترقی و انسانی او وی را در صف مبارزان علیه رژیم وقت عراق (نوری سعید) قرار داد در همان سال مجله ای بنام (فرهنگ نو) منتشر کرد حکومت مجله را توقیف کرد و او و یارانش آواره شدند. از کار دولتی اخراج شد و تاگزیر شد که از یک کشور عربی به کشور دیگر نقل مکان کند. پس از انقلاب ۱۹۵۸ به عراق بازگشت و بعنوان رایزن فرهنگی در سفارت عراق در مسکو منصوب شد. از سال ۱۹۵۴ به بیروت رفت و مدتی در آنجا زندگی کرد و در همانجا درس می داد آنگاه به مصر رفت و به کارهای مطبوعاتی و روزنامه نگاری مشغول شد. سپس به سوریه سفر کرد و در مجله (الحموریه) به کار نویسندگی پرداخت و به عنوان نماینده کشورهای عربی در (کنگره ادبا و هنرمندان جهان) انتخاب شد. با ناظم حکمت شاعر ترک آشنا شد. بعد از انقلاب ۱۹۵۸ به وطن خویش بازگشت و به عنوان رایزن فرهنگی عراق در مسکو تعیین شد. از سال ۱۹۵۹ تا سال ۱۹۶۴ در شوروی بود در سال ۱۹۶۱ کار سفارت را رها کرد و در دانشگاه مسکو به تدریس پرداخت و به عنوان محقق در (انستیتو ملل آسیا) وابسته به آکادمی علوم اتحاد شوروی تعیین شد. و از اکثر جمهوریهای آسیای شوروی دیدن کرد. عبدالوهاب بیاتی از شهرت فراوانی برخوردار بود از نظر عموم بصورت رهبر مکتب واقع گرای سیاسیست. در شعر معاصر عرب بشمار می رود. بیاتی تجربه شاعر را در سفر در اعماق حیات و گشتن از اقلیمی به اقلیم دیگر می داند. درنمایه شعرهای او سفر کردن و کوچ است این سفر بیانی ندارد چرا زندگی، تکامل یابانی ندارد از نظر او هنرمند و انسان آگاه کسی است به شطی می پیوندد و به دریای تکامل می ریزد. بیاتی همواره با شعر خویش در سفر است. سفر در زمان و مکان است. وی در دوران تبعید و آوارگی خویش رنجها و مصائب بسیاری کشید اما هیچگاه از سرودن به زندگی و اندیشیدن درباره آن باز نا ایستاد. وی عضو اتحادیه نویسندگان عراق است. عبدالوهاب بیاتی شاعری با فرهنگی وسیع است و اطلاعاتی سرشار از حوادث سیاسی و اجتماعی و تحولات بین المللی و از سوی دیگر در ارائه تصویرها و سرعت تحمل و شدت تاثیر نیز امکانات مایه گیری شری. بسیار تواناست. آثار عبدالوهاب بیاتی: ۱- ملانکه و شیاطین ۲- ابرایق مهشتم ۳- المجد لالاطال و الزیتون ۴- رساله ای ناظم حکمت و قصائد اخرنی ۵- الشعار فی المثنی ۶- بول ابلوار معنی الحب و لحره ۷- اراغون شاعر المقاومة ۸- عشرون قصیده من برلین ۹- کلمات لاتجوت ۱۰- التار و الکلمات ۱۱- سفر القفرا و البوره ۱۲- الذی یاتی و لا یاتی ۱۳- الموت فی الحیاه ۱۴- تجربتی الشعریه ۱۵- عیون الکلاب العتیه ۱۶- یکانیه الی شمس حیزران و المرتزقه ۱۷- الکتابه علی الطین ۱۸- یومیات سیاسی محترق ۱۹- کتاب البحر ۲۰- قصاید حب علی ابواب الماله المسیح ۲۱- قمر شیراز نمونه ای از اشعار بیاتی!

سرودی برای جمال عبدالناصر بنام تو
شنیدم در روستای سیزمان که نام ترا زمرمه می سازند
در عراق چشمان فدای تو باد در وطن چوبه دارهای سیاه
ای آسمان سازنده مردان و صلح شب و زندها
ای جمال مرگ و آوارگی
ای روشنی بخش اعراب برادر زاده هایلر ما شنیدم که
و آورنده باران در صحرای نام ترا زمرمه می سازند
و زندگی خالی مان چشمان فدای تو باد
ای امید جان جدید ای بخشنده بهار خشکلبها
و ای میلاد سحرگاه درناک مان و آورنده باران در روستای سیزمان بنام تو
ای جمال شنیدم فرزندان برادر مقتولم با تیرهای عناصر سفله در عراق

هر قومیتی با فرهنگش زنده است

توفیق زبیدی

از عقاید و نظرات همدیگر اطلاع حاصل کنند زیرا این بازی متشکل از گروه می باشند که این گروهها از مناطق مختلف شهر یا روستاهای دیگر در مرکز یا یک مکان معین جمع می شوند و این جمع باعث می شود که من نوعی وقستی فردی را از نظر فرهنگی بهتر و بالاتر از من باشند و خصوصیات در آن ببینم که باعث جلب توجه من شود من از این فرد فرهنگی چیزهایی کسب می کنم یا وقتی با همین افراد هم کلام شویم می فهمیم چگونه زبان قومی خود را صحبت می کنند و کلماتی را بر زبان می آورند که از هیچ زبان دیگری نگرفته اند و نشان از اصالت فرهنگی قومی خود می دهد یا از نظر دینی می کند وقتی فرهنگ سالی یک بار انجام می شود و آن هم در ماه پر فیض و برکت رمضان می باشد که نشان می دهد این بازی چقدر معنوی است و کمک شایانی به فرهنگ معنوی قومیت می کند. به راستی چقدر از روشها و سنت ها و رسمها از یاد رفته اند که باید دوباره احیا شوند و یا خیلی کم اجرا می شوند مثلاً (دیوان اهانا) که مجلسی عرفانی و الهی است و افرادی جمع می شوند که شاعر هستند و شعر می گویند در خانه باید نتیجه گرفت. فرهنگ تجلی گاه هر قومیتی است و برای شناخت اقوام دیگر فرهنگ مهمترین بالاترین رکن شناخت می باشد. اگر قومی روشی و یا سنتی دارد که همانند

شود این جریان فرایند فرهنگ پذیری نامیده می شود. البته نباید به هر فرهنگی نگاه کرد یا اجازه ورود به آن داد. یکی از امور اساسی حفظ فرهنگ و جلوگیری از تهاجم فرهنگی بالا نگه داشتن روحیه ها در دوران جنگ یا تهاجم فرهنگی است که جامعه نظام اجتماعی، ارزشها، باورها و سبتهای خود را بهتر، یا دست کم خیلی بهتر از روشها و باورهای دشمن بباند. واقع هر چه احساس و روحیه قوم قوی تر باشد. وطن دوستی و ملیت خواهی منطبق بر آن، بیشتر خواهد شد. فرهنگ، فضای ذهنی و محیط اجتماعی انسان است. یعنی دریائی است که انسانها چون ماهیا در آن شناورند و تغذیه می کنند وقتی فرهنگ را به دریا تشبیه کنیم این دریا بزرگ است و انواع رسوم و روشهای سنتی را در بر دارد یا این روشهای سنتی بر اثر زمان بیخاطر فرهنگ مرکزی که در یک کشور حکومت می کند از یاد رفته است. مثلاً در بین عربها یک بازی فکری، هوشیارانه عمل کند مثلاً اگر بیگانه ای بیخود از طریق تهاجم فرهنگی، فرهنگ آن قوم را از بین ببرد یا به فساد بکشد، از آن باید خطر کرد ولی اگر از تکنولوژی و روشهایی صحیح که باعث پیشرفت قوم شود، وارد شد نباید از آن جلوگیری کرد. به این روش، در جامعه شناسی می گویند هر گاه اتفاق می افتد که یک عنصر فرهنگی از فرهنگ دیگر گرفته

قومیت یا ملیت به گروهی از انسانها اطلاق می شود که به طول هزاران سال یا یکدیگر زندگی کرده و در سرزمین معینی سکنی گزیده اند و سرانجام خود را به عنوان یک واحد اجتماعی متمایز از گروههای دیگر، سازمان داده اند. و افراد هر قومیت دارای فرهنگ مشترک هستند که ممکن نیست از آن قومیت جدا شود یا برعکس، به خصوص که هر قومیت، فرهنگ خود را از نسلی به نسل بعدی منتقل می کند. این فرهنگ دین، زبان، ارزشها، باورها، قوانین، سنن، علوم و صنایع را در بر می گیرد جامعه شناسان بر این نظر هستند که فرهنگ یکپارچه، که هیچ فرهنگ خارجی در آن نفوذ نکرده باشد. فرهنگی است که عناصر و مجموعه های پیچیده آن پیوند نزدیکی با یکدیگر دارند. اگر در فرهنگ هر قومی عناصر جدید و مجموعه های نو ظاهر شود، باعث دگرگونی فرهنگ آن قوم می شود. برای جلوگیری از این دگرگونی باید آن قوم، هوشیارانه عمل کند مثلاً اگر بیگانه ای بیخود از طریق تهاجم فرهنگی، فرهنگ آن قوم را از بین ببرد یا به فساد بکشد، از آن باید خطر کرد ولی اگر از تکنولوژی و روشهایی صحیح که باعث پیشرفت قوم شود، وارد شد نباید از آن جلوگیری کرد. به این روش، در جامعه شناسی می گویند هر گاه اتفاق می افتد که یک عنصر فرهنگی از فرهنگ دیگر گرفته

حکایات حدیث یا حدیث الحکایات

استخاره های قاجاری و کشتار آزادیخواهان

پادشاهان قاجار بسیاری از کارهای سیاسی و غیر سیاسی را از طریق استخاره انجام می دادند. مجموعه استخاره هایی به خط محمد علی شاه باقی است. در اینجا می خواهیم به دو مورد از آنها که در رابطه با حوادث مشروطیت است اشاره کنیم: استخاره اول: «بسم الله الرحمن الرحیم. پروردگار! اگر من امشب توب به مجلس بفرستم و یا قوا یا قوه جبریه مردم را اسکت (ساکت) نمایم، خوب است و صلاح است استخاره خوب باید، والا فلا، با دلیل المتحرین»

پاسخ میرزا ابوطالب رنجانی (روحانی درباری) که در نامه ای برای محمد علی شاه نوشته شده، جالب توجه است: «بسم الله الرحمن الرحیم، و قال لا تخافا اننی معکنا اسمع واری، فایه قفولا انا رسول یک فارسل معنا بنی اسرائیل...»

یعنی، ترسید ما به شما هستیم، کارها را می بینم و حرفها را می شنوم و... در پایان، میرزا ابوطالب نظر می دهد که، این کار باید انجام شود، غلبه قطعی است، اگر چه در اول رحمت داشته باشد. در نهایت محمد علی شاه باورش شد و مجلس را به توب بست و با کمک لایخوف روسی!! تعداد زیادی از آزادیخواهان و مشروطه خواهان کشته شدند. استخاره دوم: در استخاره دوم محمد علی شاه سوال می کند که اگر سید محمد طباطبایی و سید عبدالله بهبهانی دو روحانی مشروطه خواه را از تهران تبعید کند، صلاح است، یا نه؟ در این مورد نیز، میرزا ابوطالب (روحانی مورد اعتماد محمد علی شاه) آیه ای را آورده، در آخر آن شخصاً اضافه می کند که: «برای بندگان علیحضرت اقدس!! هاین شاهنشاه اسلام نانه نصر جنبه (خلوند به سپاهش پاری رسته) نهایت غفلت در این کار خواهد بود. انشاءالله»

در حاشیه یک تیتیر

آیا روزنامه نگاری تأمین دارد ؟!

این تیتیر در رابطه با پرکاری سردبیر یک هفته نامه محلی و به نشانه اعتراض به آن اقدام مورد استفاده صبح کارون قرار گرفت. بنده به عنوان خواننده اکثر نشریات محلی، نقدی کوتاه نگاشتم و به صبح کارون حضوراً تحولی دادم اما متأسفانه با بی اعتنائی آنها مواجه شد، لذا از شما خواهم می کنم باین نقد را در حدیث درج کنید:

۱- بلحاظ ادبیات فارسی تیتیر فوق صحیح نیست و معلوم نیست اگر تیتیر یک مطلب غلط و اشتباه باشد، آن مطلب چگونه خواهد بود. نویسنده می توانست بنویسد: «آیا یک روزنامه نگار امنیت دارد؟» یا می توانست، صورتی جمع از تیتیر را اینگونه بنویسد: «آیا روزنامه نگاران از امنیت کافی برخوردارند؟» و بلحاظ اختصار می توانست: «آیا روزنامه نگاران امنیت دارند؟» اما، اینگونه آن نویسنده از کلمه نامناسب و اشتباه «تأمین» به رچه اساسی استفاده کرده است، منتظر می مانم شاید پاسخی از آن نویسنده یا آن نشریه دریافت نمایم. ۲- ایشان به کرات از کلمه سردبیر و لزوم حمایت قانونی از آن سخن بهمان می آورد و نوعی بین یک سردبیر و سایر اعضای یک پرسنل تفاوت قایل می شود. حال آنکه سردبیر، هیچ جایگاه قانونی ندارد و حتی اشاره ای در قانون به آن نشده است و همچون سایر کارکنان نشریه به شخصیت تعریف شده ای (همچون صاحب امتیاز یا مدیر مسئول ندارد) و حداکثر مانند نماینده (مبصر) کلاس، یا سرکاری که در اصل کارگر بوده است بنا بر این سردبیری نوع تقسیم بندی درون سازمانی است و بلحاظ قانونی هیچ جایگاهی ندارد. ۳- نویسنده مزبور در پایان نقد خود عملاً مدیر مسئول هفته نامه ای که آن سردبیر را اخراج کرده است، تهدید می کند که این کار وی، باعث می شود که منافع وی در آینده دچار مشکل خواهد شد... این هم ایرادی دیگر است. ۴- سردبیر محترم اخراج شده، خود عده زیادی از اشخاص را به اجزاء مختلف (در گذشته) اخراج کرده بود و هفته نامه مزبور را به تربیتی برای عده ای خاص تبدیل نموده بود و برخلاف نظر نگارنده آن مطلب، مشکلات فراوانی بین ایشان و مدیر مسئول بوده و اقدام مدیر مسئول امر جدیدی نیست و از قبل پیش بینی می شد. کمال سعیدنیا

خانه مطبوعات آبادان

جاسم کتانی آبادانی - ساکن اهواز

خانه مطبوعات آبادان با حضور روزنامه نگاران، خبرنگاران ورئیس اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی افتتاح شد. در این ۵ نفر بعنوان هیئت امنای این خانه از سوی خبرنگاران روزنامه نگاران برای مدت یک سال انتخاب شدند. خانه مطبوعات به منظور دفاع و حمایت حقوقی و صنفی از خبرنگاران و روزنامه نگاران شهرستان، آبادان در مورخه ۱۳۸۳/۲/۹ تشکیل شده است. در این باره دکتر نکات ذیل شاید مفید به خیال اعضای محترم آن خانه باشد (نگاه صاحب قلم رو به آینده و انتخاباتی بعدی دارد) اول: خانه مطبوعات در خود عنوانی حقوقی بصورت یک شخصیت مقبول و مستقل را ندانی می کند و این عنوان به هیئت امنای امکان مایور و فرصت سازی در جهت احقاق حقوق اعضا را می دهد. هر چه تعهد متخبران بیشتر باشد، استیفا حقوق اعضا بهتر صورت می پذیرد.

دوم: شخصیت حقوقی و عنوان آن خانه احتمال سوء استفاده های شخصی را افزایش می دهد. تکبیر بر معیار تبعید و سوابق و دانش متخبران، در سلامت رفتار آنان مؤثر خواهد بود. سوم: معیار شرکت کنندگان در انتخابات صرفاً وجود یک تألیفیه ای که نشریه نباشد. تجربه نشان می دهد و چنین حالتی، ترکیب اعضا دستخوش دستکاری عده ای افراد منفعت طلب خواهد شد. بهتر است، بررسی معیارها و برگزاری انتخابات بر عهده کمیته ای بی طرف باشد. چهارم: شفافیت شرط اول سلامت عملکرد آن نهاد است و اساسنامه باید بنوعی باشد، که عملکرد مالی و هر گونه فعل و انفعال مادی (هزینه ها و درآمدها) پدید شفاف باشد. اگر در این بخش موفقیت حاصل شود، بسیاری از مشکلات حل خواهد شد. پنجم: پاسخگویی و احترام به افکار خصوصی (اعضا) از جانب هیئت امنای (و در آینده هیئت مدیره) امر مهمی است که ضمن جلوگیری از رفتارهای مستبدانه، راه را بر هر گونه پنهان کاری می بندد و زمینه تخلفات احتمالی را از بین می برد یا کاهش می دهد. ششم: حمایت از حقوق اعضا عملی باشد و از کلی گویی و لافانی پرهیز شود. هفتم: پرهیز از انشغال متخبران به امور غیر صنفی، مگر آنکه مشکلات و مطالبات صنفی بخوبی مورد توجه قرار گرفته باشد. هشتم: احترام به افکار عمومی و... اینها مواردی مبسوط هستند که اگر مورد توجه واقع شوند، آن خانه شروع خوبی خواهد داشت و بدیهی است که شروع قوی، زمینه را برای ادامه جدی، راه را هموار می سازد.

پدیده دختران فراری معلول یا علت؟!!

ذکریا مهدوی

علت نیز باشد. در هر حال غرض از این سخنان هشدار به برخی مسئولین است تا در زمان بروز چنین مشکلاتی چشم بسته بسراغ معلول نروند و اصل علت نیز مورد توجه آنان واقع شود. دختران فراری، بیکاری، خاشیه نشینی، مهاجرت به شهرها، دست فروشی، و... پدیده هایی هستند، که فقط در سایه تامل مناسب و شناخت علل سازنده آنها، قابل درمان هستند و دلیل توسعه و تکثیر پدیده های فوق چیزی جز بیخوردگی های معلولی نبوده است.

اساسی و ریشه ای تحت عنوان: «بیخورد با علل و عوامل» سازنده یا مؤثر در خلق یک معلول است و می توان بیخوردگی های معلولی را منسوخ تلقی نمود. چندی پیش، یکی از مسئولین محلی (بهزیستی) اعلام نمود که خوزستان و اهواز، از رکوردداران دختران فراری هستند. می دانیم که فرار دختران پدیده ای است که بتدریج شکل گرفته و به صورت امروزی آن، که مفصلی اجتماعی است درآمده

برخورد با معلول و رها کردن علت(به عنوان عامل اصلی بوجود آمدن یک معلول) روشی آسان و کم تأثیر است، که از قدیم الایام مورد استفاده حکومت ها واقع می شد اما امروزه و به تناسب پیشرفت بشر در زمینه های مختلف، شیوه های مدیریت در این زمینه نیز دچار تغییر گردید و در ساختار مدیریتی های خلقی، جایگاهی برای برخورد با معلول ملاحظه نمی شود و اکثر روش ها، متوجه ارائه راه حل های مطمئن،

حدیث مطبوعات محلی

صبح کارون:

با هدف رونق اشتغال و توسعه سرمایه گذاری در خوزستان: پیمانکاران یومی نیازمند حمایت!

حدیث: خدا کند مورد نظر سازندگان این گونه حمایت نامه های پیمانکارانه، منجر به استثمار بیشتر کارگران نشود. مردم ما خاطرات خوبی از روابط برخی پیمانکاران با اکثریت کارگران ندارند.

نور خوزستان:

راوی گفت: مشکل شهرداری ها، بی پولی نیست، سوء مدیریت است.

حدیث: این راوی عزیز هم که خیلی

کودک آزاری مهمترین معضل اجتماعی است.
حدیث: بعید بنظر می رسد که چنین اظهاراتی، مبتنی بر تحقیق و کار کارشناسانه باشد و معضلات اجتماعی فراوانند و هر کدام خصوصیات خود را دارند و لذا آن مدیر کل لطف خواهند کرد، اگر آزاری از این طریق تبعیض در توزیع به سایر معضلات اجتماعی را برای ما و خوانندگان ارسال نمایند ●

آبید احمد موسوی: بیابید با مردم صحبت کنید، چرا فرار می کنید
حدیث: نمی دانیم راز فرار در چیست و چرا روزان (نقل شده از مدیر کل سازمان بهزیستی استان):

قوه مجریه است. مبارکش باشد. ●
ندای بهیمان:
کودک آزاری در اهواز
حدیث: در اهواز آزارهای زیادی را می توان نام برد مثلاً دست فروش آزاری، مشتری آزاری (از طریق گران فروش)، و از همه آزارها مهمتر، «تشریه آزاری» از این طریق تبعیض در توزیع به سایر معضلات اجتماعی را برای ما و خوانندگان ارسال نمایند ●

با متخلفان برخورد قانونی خواهد شد
حدیث: در همه دنیا اصل بر برخورد با متخلفان است و نیاز به تصویب ندارد. در حال امیاداریم برخورد شود.

روزان (نقل شده از مدیر کل سازمان بهزیستی استان):
حدیث: اگر رئیس جمهور بشود، واقعاً می توان نام او را به کتاب رکوردها داد زیرا ایشان بدون سوابق مهم مدیریتی، خودش هم براحثی نمی تواند باور کند که در کمتر از یک سال به ریاست قوه مقننه دست یافته، و در حال دستیابی به

خبر ورزشی

سایت کنفدراسیون فوتبال آسیا اعلام کرد:

علی کریمی

در آستانه کسب عنوان برترین بازیکن سال آسیا

پس از گذشت یکسال از رویدادهایی که برای تیمها و بازیکنان فوتبال آسیا رخ داده اکنون کنفدراسیون فوتبال آسیا طبق رسم همه ساله خود بهترینهای سال را انتخاب می کند. به گزارش خبرنگار مهر به نقل از سایت کنفدراسیون فوتبال آسیا در تاریخ ۸ دسامبر (۱۸ آذر) در قصر گلدن هورس () یازده جایزه به برترینهای سال ۲۰۰۴ آسیا اعطا می شود. کدام بازیکن موفق می شود در این روزناتج برترین بازیکن سال را برسر بگذارد؟

اعلاء هوپیل از بحرین، علی کریمی از ایران و شونسو که ناکامورا از ژاپن، سه بازیکنی هستند که در سطح ملی عملکرد خوبی برای تیم ملی کشورشان داشتند و علاوه بر اینکه در مسابقات جام ملت‌های آسیا خوش درخشیدند، سبب حضور تیمشان در مرحله بعدی مسابقات مقدماتی جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان شدند.

هوپیل و کریمی بطور مشترک به عنوان آقای گلی رقابت‌های جام ملت‌های آسیا در چین دست پیدا کردند و ناکامورا نیز سومی برگزار کنندگان به عنوان ارزشمندترین بازیکن این رقابت‌ها انتخاب شد.

دیگر جوایزی که در این روز اعطا می شوند، عبارتند از: جایزه برترین تیم سال، برترین مربی سال، برترین باشگاه سال، برترین بازیکن جوان سال، برترین بازیکن زن سال، برترین تیم زنان سال، برترین تیم فوئال سال، انتخاب مسابقه رسمی سال و جایزه بازی جوانمردانه.

گفتنی است: سال گذشته مهدی مهدوی کیا از ایران به عنوان بازیکن برتر سال انتخاب شده بود.

(معایده)، (المعایده الکبری)

و علل استقبال گسترده از این مراسم

در روز عید سعید فطر

و ایام بعد از آن

در اهواز و سایر شهرهای استان خوزستان

مراسم و جشن هایی به منظور بزرگداشت این روز فرخنده و همچنین شادی و تفریح روزه داران، برگزار شد و در تمامی نقاط شهر اهواز با استقبال پرشور و گسترده مردم روبه‌رو شد. طوری که در برخی از این مراسم و جشن ها مکان بزرگ‌گرای جوابگوی سیل جمعیت نبوده و آنها مجبور شدند تا در راهرو و گوشه و کنار تالار، بصورت ایستاده مراسم را دنبال نمایند. محتوای برنامه های این مراسم غالباً به زبان عربی و با مضامین تفریحی - آموزشی و موسیقی بود که هدف عمده آنها مبارزه با عادات و سنت های غلط و ناپسند و فرهنگ سازی به شیوه صحیح و سالم سازی اجتماع بود. و با توجه به اینکه هر برنامه و طرح فرهنگی در راستای اهدافی خاص و مشخص طراحی می شود، موفقیت آن نیز تابع یک سری شرط و شروط بوده که (استقبال مردمی) و توجه آنها که سوز و ی اصلی هر کار فرهنگی بشمار می روند، شرطی اساسی برای موفقیت و یا شکست آن طرح است. مراسم و جشن های عید سعید فطر، که به زبان عربی برگزار می شود، طرفداران و علاقمندان زیادی در میان عرب‌های خوزستان دارد که در خلال آن گروه ها و موسسات فرهنگی غیر دولتی، برنامه های خود را به مخاطبان عرضه می کنند و غالباً برنامه های آنها به دلیل پشتیبانی نکردن و ارانه نمودن کمک های مادی کافی، از کیفیت چندانی برخوردار نیست ولی این مانع آن نمی شود تا حضور مردم کم‌رنگ تر شود. این گونه مراسم که از آنها با عنوان (معایده) و (المعایده الکبری) یاد می شود، می تواند فرصت مناسبی برای فرهنگ سازی و آشنائی شهروندان عرب با مفاهیم جدید شهروندی مورد استفاده قرار گیرد و چون مخاطبان آن کاملاً تحت تاثیر جو آن قرار می گیرند اگر به شکلی درست و مناسب برای برگزاری و بهبود محتوای آنها برنامه ریزی شود، این اقدام می تواند نقش مهمی در کاهش میزان جرم و جنایت، نزاع های قبیله ای و عقب ماندگی ناشی از سنت غلط داشته باشد. از سوی دیگر، بررسی ویژگی های عمده این مراسم ثابت می کند که تنها استفاده از زبان عربی در آنها باعث استقبال گسترده مردمی شده و سبب می شود تا اینگونه برنامه ها جایگاه مخصوصی در دل‌های شرکت کنندگان ایجاد کنند. و طبیعی است که برقراری ارتباط و فرهنگ سازی بوسیله زبان مادری به مراتب موثرتر و مثمر‌تر است و تعمیم دادن این خصوصیت بر سایر برنامه های فرهنگی، هنری و آموزشی، نتایج برپاری در پی دارد که در این میان تولید برنامه های مختلف آموزشی در زمینه های اجتماعی به زبان عربی برای تلویزیون و رادیو نتایج درخشانی در اعتلای سطح فرهنگ مردم خوزستان دارد. خصوصاً اینکه هنوز بخشی از عرب‌های خوزستان هنوز کاملاً از رسومات و سنت های غلط رها نشده اند. عمار تاسائی

عشق و قفس

عبدالجبار کتانی



(دخترم، دختر معصوم، خسته شدی، می ترسم مریض شوی. بهتر است بنشین استراحت کنی. عزیزم من که برای آینده ات فکر و نظر دیگری داشتم، می خواستم نمونه زنان جهان شوی. از حضرت زهرا (ع) الگو بگیر، وجود را هیچ مرد غریبه ای احساس نکند. حتی به هنگام مرگ شبانه خاکت کنم، تا سایه ای از خود نداشته باشی. می خواستم جایگاهت خانه ات باشد. اما حیف! ظاهراً اشتباهی رخ داده است. خانه درز پیدا کرده است. هیچ چیز را نمی توان به زور تثبیت کرد. همه چیز در تغییر است. پیرمرد دخترکی را به یاد آن نداده ام. بوسید و با زبان بی زبانی از دخترک می پرسید. دخترم این همه تغییر در شکل و محتوای از چه راهی به این خانه راه پیدا کرده است؟ چه اشتباهی رخ داده است؟ مادر مانده که متوجه ناراحتی و نگرانی و تعجب پیرمرد شده بود. بی مقدمه گفت: (ببخشید آقا بزرگ! فکر نمی کنید آنچه اکنون رخ داده نتیجه حصارى است که در این خانه ایجاد شده است؟ آیا آنچه احساس کرده اید نتیجه تاریکی و محصور بودن این خانه کهنه نیست؟ خانه مسکونی را به شکل قلعه انتخاب نمی کنند. قلعه را زمان جنگ و بحران ساکن می شوند. در زمان صلح خانه نیاز به فضای باز و سرسبز و محیط روشن و پر نور و گرما دارد. ضخامت و بلندی دیوارهای خانه مانع نفوذ دشمن نمی شوند. در خانه های خفه و تاریک دوست و دشمن از هم شناخته نمی شوند. تازه در این خانه ها جز تهیای و غم زدگی چه چیز دیگری به بار می آید؟ آقا بزرگ! چرا به فضاهای بیرون از خانه فکر نمی کنید؟ چرا به زمان حال و آینده ایمان ندارید؟ زندگی توقف در یک نقطه ثابت نیست. زندگی عبارت است از شور و شادی و تحرک و تغییر است. مانند در یک منزل کهنه چند هزار ساله و دور خود چرخیدن و به در و دیوارهایش افتخار کردن چیزی به معرفت و دانایی انسان ها اضافه نمی کند. این همان مرگ یا توقف است. آقا بزرگ! از روزیکه به خانه شما آمدم، و عروس شما شدم. این روش زندگی شما هیچ وقت تغییر نکرده است. نه با کسی رفت و آمد دارید. نه کسانی به سراغ شما آمده اند. درست است که اشتباه قدیمی دوست داشتی و قابل احترامند. اما مقدس نیستند. هر چیز تابع زمان و

مکان و قابل تغییر است و اگر تغییر نکند و با چرخش روزگار هماهنگ نگردد. نابود می شود. حیات جایگاه داد و ستد و تغییر و تکامل است. نمی شود خانه ای را که چند هزار سال پیش ساخته شده است. ما در عصر تغییرات لحظه ای زندگی می کنیم. این خانه برای ما امنیت ندارد. و اگر تغییرات کاملی در آن ایجاد نشود، همه ما را زنده بگور خواهد کرد. باید واقعیت زندگی را پذیرفت. پیرمرد با تردید و ناراحتی نگاهی به عروسش انداخت. آهی کشید و گفت: دخترم متأسفم! آنچه را که تو می گویی سخنان کسانی است، که بی جهت دنیا را شلوغ کرده اند. و به بهانه های مختلف به آتش کشیده اند. البته تقاضای را هم خواهند داد. دخترم در این خانه هم نظم هست، هم امنیت، هم آرامش هست، هم سلسله مراتب. هر کس جا و مکان خود را می شناسد. می داند کجای این خانه متعلق به چه کسی است. خانه ای که نظم ندارد. امنیت ندارد. و هر جا امنیت و آرامش را از دست ندهد زندگی را ساخته است. اصرار من بر نگه داشتن این خانه چون حصارى از راه سال تجربه گذشتگان است. نمی شود آن را بسادگی از دست داد. زندگی بیش از حد شلوغ شده است. ما ناچاریم برای جلوگیری از نفوذ هر دشمنی خانه را تنگ داریم. راه گریزی نیست اگر چیزی را از دست بدهیم باید چیزی مطمئن تری جای آنرا بگیرد. اگر می خواهی به امنیت و آرامش زندگی کنیم و از گزند هر دشمنی در امان بمانیم، چهار دیوار ی این خانه بهترین مان، خود داریم و چون پیرمرد سکوت کرد و چیزی نخواست بگوید. مادر مانده برای او متقاعد کردن پیرمرد گفت: آقا بزرگ! با اینکه بار ها این مطلب را تذکر کردم باز هم می گویم این خانه متعلق به صدها سال پیش است. همه چیزش کهنه و فرسوده و شکستنی است. خوب فکر کنید با این خانه محدود و تاریک و این دیوار های بلند و ضخیم چگونه می توانی امنیت خودت را حفظ کنی؟ خانه تاریک ممانی برای هیچ کس نمی تواند باشد. دشمن امروز ی شکل و شمایل ندارد. موجود شناخته شده ای نیست. دیوار بلند چاره کار نیست. خفتن برای ای هیچ موجودی قابل تحمل نیست. اجبار کسی را قانع نمی کند اجبار جز کره ات و نفرت شمره ای نمی دهد. تازه، امروزه همه چیز این دنیا صنعتی شده و ما محدود به زمان و مکان هستیم. سر نوشت هیچکس دست

یادداشت یک سردبیر!!

علی تیمی

هفته نامه صبح کارون در ستون سردبیر خود، مطلبی تحت عنوان: «دستفروشی و مدنیت» به چاپ رسانده بود. در آن یادداشت نکات خوب و مفیدی ملاحظه می شود، اما یک بخش از آن نوشته بدلیل عدم لحاظ عنصر واقع بینی و فقدان معیارهای منطقی و علمی، از زوایای مختلف، استحقاق نقد دارد. نگارنده این سطور با عللی که لزوم حاکمیت فرهنگ، نقد و انتقاد سازنده» (و نه نوع مخرب و بازاری آن)، نکاتی را متذکر می شود. قیل از هر چیز توجه شما خوانندگان را به آن بخش از یادداشت مندرج در صبح کارون جلب می نمایم: «مسئله دیگری که موفقیت طرح ساماندهی را به اثبات می رساند تداوم و پیگیری آن است. این پروژه نباید معطوف به یک هفته و یا یک ماه باشد و پس از مدتی «شل» شده!! و دستاوردهای حاصله در شریان (احتمالاً جریان) روزمرگی به!! بازگشت به گذشته دچار شود. در چنین صورتی شکست اجرایی نتیجه ای مثبت در کارنامه مسئولین و تصمیم گیرندگان نخواهد بود. به هر حال این پروژه مورد حمایت بازاریان و بسیاری از شهروندان قرار گرفت... به یاد داشته باشیم، حمایت تبلیغاتی شرط اساسی!!!! توفیق است و گر نه عدم خبر رسانی و تبلیغ!! می تواند ضربه ای جدی بر این پروژه وارد نماید.» و اما نکات مورد نظر این مقال: ۱- نویسنده آن یادداشت توضیح نداده اند، که آیا بین طرح جمع آوری دست فروشان!! (انهم در یک ضوالجیل زمانی و با استفاده از عناصر قهری) و مدنیت، که عمدتاً بر رفتارهای ظریف تعاملی (و نه تقابلی) تعریف می شود، رابطه ای وجود دارد؟ اگر چنین نیست، چرا ایشان مبادرت به این رابطه سازی کرده اند؟ ایشان می توانستند بین اجرای طرح مزبور و قانون به رابطه سازی منطقی بپردازند، زیرا دستفروشی (بدلایل متفاوت) منع قانونی دارد و بکارگیری قوه قهریه از این منظر می تواند توجیهی قانونی داشته باشد، اما ربط آن به مدنیت، که سازه ای اقصائی است، به هیچ عنوان از توجیه منطقی برخوردار نمی باشد. ۲- ایشان نگرانی خود را از «شل» شدن!! طرح ساماندهی اعلام می کند، و تمنا می کند که آن موفقیت معطوف به یک هفته یا یک ماه نباشد و بتوسی اعتبار آینده مسئولین طرح مزبور را به موفقیت و یا عدم موفقیت طرح مرتبط می سازد، در این باره ذکر چند نکته خالی از لطف نیست. اولاً: موفقیت طرح در دوره زمانی قبل از عید فطر، عمدتاً مدیون و موهون حضور گسترده و پر رنگ (و البته قانونی) نیروی انتظامی بوده است. بدیهی است که قانونگذار وظایف مهم و متعددی را بر دوش این نیرو قرار داده است و بنظر نمی رسد، که در دراز مدت، بتوان از نیرو استفاده نمود تأییداً: طرح مزبور، اگر بخواهد از طریق برخورد با معلول، به پیش برود و به سراغ علت ترو، باید همیشه با حضور حضور نیروی انتظامی در جزء جزء مرکز شهر باشیم. این ارائه چهره ای بیجاست از شهر بمنظور حل چیزی (و نه کلی) یک معضل اجتماعی، به هیچ عنوان بسود، مهم‌ترین نیروی انتظامی سازت شهر و استان و کشور نخواهد بود ثالثاً: برخورد با معلول و بی توجهی به علل، تجربه ای از قبل تجربه شده و تا موفق است. رابعاً: ایشان سخن از عدم شمل شدن «طرح بهیمان می آورند و به هیچ عنوان نگاه خود را به هزینه های معنوی و مادی، که بمنظور موفقیت طرح بکار گرفته شد، نمی کنند. سؤال این است، که آیا تحمل آن هزینه ها، در طرح مزبور توجیه منطقی دارد و بلحاظ محدودیت ها و سایر واقعیات، می توان به استمرار اینگونه طرح ها امیدوار بود؟ خامساً: نامبرده سخن از دستاوردهای طرح بهیمان آورده، اما از ذکر مصدق بازم می ماند؟ نکته جالب اینکه ایشان در ابتدای یادداشت خود، راز استقبال عمومی از دست فروشان را در عرضه ارزان تر کالا نسبت به بازار می داند و بازاریان را به رعایت این اصل ترغیب و تشویق می نماید. اگر چه این نصیحت ها در یک بحث نظری و از نگاهی صرفاً اخلاقی، اموری پسندیده هستند اما، در بحث یک طرح اجرایی، همه چیز باید از جنس واقعیت باشد. وی باید توضیح می دادند که در طرح مزبور، چه تمهیداتی برای خلاصه ناشی از «تاثیر دستفروشان بر بازار از حیث تعدیل قیمت ها» اندیشیده شده است؟ اگر تمهیداتی اندیشیده نشده، چرا ایشان نسبت به این اصل حیاتی (که مورد تصدیق ایشان نیز هست) واکنشی نشان نداده اند؟ آیا با وجود چنین خلأ و نقصی، می توان به موفقیت همیشگی آن طرح امیدوار بود؟ سادساً: آیا ارتباط بین اعمال و رفتارهای قانونی (که اشتخاص به تبع عنوان و شخصیت حقوقی قانونی خود انجام می دهند) و آینده شغلی (که امری کاملاً شخصی است)، به تنهایی دلیل ضعف استدلال حاکم بر آن نوشته نیست و گر نه کارنامه مسئولین در هر حال (و نه فقط در خصوص طرح فوق)، تا زمانی که در چارچوب اخلاقی و قانون عمل نمایند، مثبت خواهد بود. ۳- در خصوص ادعای ایشان مبنی بر رضایت شهروندان از اجرای طرح، باید گفت که ایشان بر اساس کدام معیار علمی و قابل قبول به این سنجش رسیده اند؟ مگر مفاهیم اقتصادی - اجتماعی (برخلاف حوزه سیاست) عرصه معیار و دقت و منطق و تبعیت از اصول علمی نیست؟ ایشان چگونه به رضایت اکثر شهروندان از آن طرح رسیده اند؟